



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 369/2021-8

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 9T/8/2021-412 z 30. apríla 2021 takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a sťažnostná argumentácia**

1. Ústavnému súdu bola 8. júna 2021 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa, ktorá bola doplnená podaním doručeným 15. júna 2021, smerujúca proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) č. k. 9T/8/2021-412 z 30. apríla 2021.
2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, keďže všetky jeho návrhy na vykonanie dokazovania boli zamietnuté. Poukázal tiež na „*kontroverzné vyšetrowanie v prospech poškodeného*“, na prietahy vo vyšetrowaní, ako aj na nezákonnosť celého trestného konania. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec spravodlivo vyšetriť.
3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že proti napadnutému rozsudku sa v plnom rozsahu odvolal.

## II.

### Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Pri posudzovaní ústavnej sťažnosti sťažovateľa ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity, na ktorom je založená jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Zmysel a účel subsidiárneho postavenia ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Právomoc ústavného súdu predstavuje v tomto kontexte *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ku ktorého uplatneniu dôjde až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popretie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu, ktorého právne dôsledky sú premietnuté do § 56 ods. 2 a do § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) (m. m. III. ÚS 149/04).

5. Ústavný súd preto konštatuje, že nemá právomoc preskúmať napadnutý rozsudok okresného súdu, keďže ho preskúma na základe odvolania sťažovateľa odvolací súd, ktorý je oprávnený a zároveň povinný poskytnúť sťažovateľovi ochranu jeho právam.

6. Z uvedeného dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

7. Ústavná sťažnosť má aj nedostatky v zákonom ustanovených náležitostiach, ústavný súd však nevyžýval na ich odstránenie, keďže by to vzhľadom na už uvedené nemohlo viesť k prijatiu ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 22. júna 2021**

**Robert Šorl**  
predseda senátu